

Korte partijen bij afsluiting schaakseizoen

In de voorlaatste ronde van de interne competitie van de S.V. Borne werden slechts vier partijen gespeeld (wegens externe verplichtingen van het tweede team) en die waren allemaal al halverwege de avond afgelopen. Nico Hilderink deed zijn zetten zo snel tegen John Leerentveld, dat hij overzag dat hij zijn toren liet insluiten en een kwaliteit moest inleveren. Hiervoor had hij geen noemenswaardige compensatie, maar John accepteerde toch vrijwel meteen het remiseaanbod van Nico. Daarmee was voor Nico in elk geval het clubkampioenschap zeker gesteld. Ook Guus Nolte was ondanks een kwaliteit voorsprong snel tevreden met een remise tegen Frits van Dorp. Norbert Waanders had geen enkel probleem met Johan Alberts, die door een vervelende penning in de opening een stuk achter kwam. Na 15 zetten was de partij al voorbij. De enige partij waarbij nog sprake was van enige serieuze strijd om de winst was die tussen Joop Naatje en Tonnie Droste, maar deze partij werd ontsierd door enkele flinke fouten. Tonnie kwam eerst een kwaliteit voor, maar leverde onnadenkend even later een stuk in. Daarna ging het van kwaad tot erger en al snel moest hij in hopeloze stelling de partij opgeven.

Ook in de laatste ronde waren de meeste partijen al halverwege de avond afgelopen. Joop Naatje kreeg een gratis punt omdat zijn tegenstander niet kwam opdagen. Johan Alberts stond na een wat dubieuze opening zeker niet slecht tegen Cor van Bree, maar na een verkeerde afruil kwam hij opeens een stuk achter in een straal verloren stelling. Theo Heeregrave kreeg na een verkeerde ontwikkelingszet een pionnenstorm tegen zijn koning te verduren. Al won hij ergens nog een kwaliteit, zijn tegenstander John Leerentveld had meer dan voldoende compensatie en won snel. In de analyse bleek dat Theo beter de kwaliteitswinst achterwege had kunnen laten om zelf via de open d-lijn een gevaarlijke tegenaanval op te zetten. Erik Witteveen kreeg van Hans Kroeze een pion cadeau. Uit dankbaarheid hiervoor gaf hij even later een paard terug. Helaas voor hem werd deze geste niet beloond met een nog gullere gift, integendeel: Hans doorbrak het door Erik veronderstelde herenakkoord, wist nog een stuk buit te maken en won daarmee ook de partij. Ton Droste dacht een stuk van Guus Nolte op te sluiten, maar overzag een reddende damezet die Ton ook nog een pion kostte. In het eindspel moest hij een looper geven om die (vrij-)pion af te stoppen, waarna Guus de winst binnen had. Frits van Dorp had een vrijwel gelijke stelling tegen Freek Wentink, maar deze wist slim te profiteren van de open positie van de koning van Frits. Dit resulteerde zelfs in mat. Vier schakers vonden dat ze genoeg contributie betaalden om toch een wat langere partij te mogen spelen, dus zij onttrokken zich aan de heersende trend en namen alle tijd. Werner Kienhuis had na de opening een kansrijke offermogelijkheid tegen Norbert Waanders, maar zag het niet. Daarna nam Norbert het initiatief langzaam over. Lange tijd hield Werner zijn wat gekunstelde verdediging overeind, maar na een schaakje bracht hij zijn koning naar het centrum waar hij bloot kwam te staan aan allerlei combinaties. Een daarvan overzag hij, zodat Norbert met een schijnoffer een paard kon incasseren, waarmee de partij toch nog een abrupt einde kreeg. Ben ten Dam had een wat passieve, maar zeer degelijke stelling tegen Jos Muller. In een poging toch iets te forceren ruilde Jos een stuk en zag tot zijn verbazing dat Ben na lang nadenken met de verkeerde pion terugvloog. Nu kon Jos een toren insluiten en zo een kwaliteit winnen. Nog leek het niet eenvoudig om de zwarte vesting te kraken, maar na stukkenruil wist Jos een vrijpion te creëren op de a-lijn. Hierna was de winst slechts een kwestie van tijd, al probeerde Ben tegen beter weten in nog iets te forceren.